

[Chr. Nielsen.]

under henvisning til denne udenrigsparagraf, og det viser, hvor fuldkommen uantageligt dette grundlovsforslag er med udenrigsparagraffen.

Grundlovsforslaget er, såfremt det da ellers kommer til at gå efter forligspartiernes hoved, den sidste betydningsfulde sag, som landstinget kommer til at beskæftige sig med. Lad mig slutte med at sige, at jeg tror, at landstinget i nogen grad kan sone og få udvisket det dårlige rygte, som det gennem årene har fået på sig, dersom tinget i denne sag bruger fornuften og ærligt går til arbejdet med behandlingen af grundlovsforslaget i det udvalg, der bliver nedsat. Jeg appellerer til det udvalg, der bliver nedsat angående grundlovsforslaget, om, at det bestræber sig for at ændre forslaget så meget, at udenrigsparagraffen falder bort, og at folkets demokratiske rettigheder udvides i overensstemmelse med de mange ændringsforslag, mit parti har stillet i kommissionen og i folketinget.

M. Sig Steffensen: Danmarks Riges Grundlov er landets vigtigste lov, den lov, der skaber rammen om den øvrige lovgivning. Det foreliggende forslag til en ændring af grundloven har gennemgået en grundig og saglig behandling, først i forfatningskommissionen, siden i folketinget og det af folketinget nedsatte udvalg. Der er fremsat mange anerkendende ord om de mænd, der har udformet grundloven af 1849. Man har fundet, at det var et ualmindelig godt stykke arbejde, der blev gjort af de mennesker, der skrev denne grundlov. Når det trods forskellige opfattelser hos folketingets enkelte medlemmer og partier alligevel er lykkedes med så stort flertal, som tilfældet er, at vedtage og oversende her til landstinget et forslag om ændring af Danmarks Riges Grundlov, er det udtryk for en stærk samarbejdsvilje, for forholdet er jo det, at de enkelte medlemmer og partier ikke har kunnet få opfyldt alle deres særlige ønsker. Det parti, som jeg repræsenterer, har heller ikke kunnet få alle sine ønsker opfyldt, men vor repræsentant i forfatningskommissionen har fremført vore synspunkter, og så har vi bøjet os for det, der kunne opnås i samarbejde, og derudfra hjulpet til med at gøre de enkelte paragraffer så gode som muligt.

Som helhed kan jeg give lovforslaget min tilslutning, dog selvfølgelig under forbehold overfor de ændringer, der kan komme til at foreligge efter udvalgsbehandlingen her i dette høje ting; det er en naturlig ting for mig, da jeg ikke kan forvente at blive medlem af dette udvalg, at se på, hvad der kommer ud af udvalgsbehandlingen, før jeg kan give min uforbeholdne tilslutning, for det kan vel ikke tænkes, at de partier, der har den største repræsentation her i landstinget, allerede vil begynde at praktisere ideen i grundlovsforslagets § 20 om at afgive visse dele af deres suverænitæt på dette område? Det er sikkert for meget at forlange.

Det kan vist ikke nægtes, at det er den høje valgretsalder og den indirekte valg måde til landstinget, der er den store anstødssten, egentlig mere end spørgsmålet om et- eller tokammerssystem. Nu er der ganske vist fra visse sider blevet hævdet, at landstinget ingen nytte gør, idet de forslag, der oversendes fra folketinget, i næsten alle tilfælde uændret går igennem landstinget. Den højtærede statsminister var jo også inde herpå. I denne forbindelse kom jeg til at tænke på en gammel veltjent folketingsmand ude på vor egn. Da man syntes, at nu var det egentlig på tide, at han holdt op, sagde han: Hvad har jeg egentlig gjort, siden jeg skal gå? Så sagde man: Du har ingenting gjort, det er derfor, du skal gå. Det er måske af lignende grunde, at landstinget nu bliver afskaffet.

Men når landstinget har udspillet sin rolle, som det er blevet hævdet her, er det et spørgsmål, om det ikke skyldes det nære samarbejde, der er mellem de to ting; man kunne her nævne de fælles gruppemøder o. lign. Det kan heller ikke nægtes, at landstinget i mange tilfælde ikke har gjort sin forfatningsmæssige ret stærkt nok gældende. Der kunne vel nok kræves en mere jævn arbejdsfordeling, så at der ikke, som vi har set, kan være uger, hvor der ikke er noget at bestille, medens der så til gengæld en enkelt dag kan komme helt op til 15 lovforslag, der alle skal til tre behandlinger samme dag. En sådan ujævn fodring vil altid give fordøjelsesvanskeligheder og have stor indflydelse på patientens — det vil i dette tilfælde sige landstingets — tilstand. Måske er det først i det sidste par år, det har været sådan, men det kunne også tænkes